

KAM V OKOLÍ

Při patnáctikilometrové cestě mezi Trogirem a Splitem leží celkem 7 osad, které místní nazývají kašately. (**Stafileč, Novi, Stari, Lukšić, Kambelovac, Gomilica, Sućurac**) Dříve se jednalo o uzavřené zemědělské osady, které byly i opevněné. O to se postarali dalmátské šlechtici a kašately měly v době válek s Turky tvořit jakési opevněné body v krajině. V některých kašatelech už bylo původní středověké opevnění zbořeno, jinde ještě zbytky naleznete.

Velkým lákadlem oblasti je bezpochyby centrum **Splitu** s tajemným a rozsáhlým Diokleciánovým palácem. Podobně jako Trogir je na listině chráněných pamá-

Kaštel Lukšić

tek UNESCO. Najdete zde jak římské památky, tak domy, které si na jejich základech postavili Benátčané, které později upravili rakousko-uherské stavitelé. Ohromné korzo na břehu moře je plné kaváren a stylových hospod.

(Viz IN z 23. 07. 2003)

Kaštel Novi

Časopis IN spolupracuje s řadou průvodců Lonely Planet, které v češtině vydává nakladatelství Svojtka & Co.

SVOJTKA & Co.
NAKLADATELSTVÍ

FOTO: 4FOTO

→ snad ani nejsou tesány z kamene, hlavice vypadají jako vyřezávané. Podobně jako socha nad vstupní bránou je i menší renesanční kaple v katedrále zasvěcená sv. Janu Ursinimu. Za dílem stojí další z věhlasných středomořských umělců – Nikola Firentinec. Klenba stropu je pak poprvé od antických dob postavena bez jakýchkoli opěr.

Za pozornost stojí i další stavba na náměstí, kterému katedrála vévodí: krásný renesanční palác Čipiko. Je složen ze dvou budov, které prý byly kdysi spojeny ve výši prvního patra zdobeným můstkem. Obdobně jako katedrála byl i palác dokončen v 16. století.

Navazující radnici se můžete kochat buď při placené prohlídce, nebo jen zvenčí zpod slunečníku v některé ze zahrádek u barů. Přímou vyřezávaným a malovaným portálem radnice je i informační centrum.

Kolem hradeb

Skutečně krásná je pak procházka kolem hradeb na jihu ostrůvku. Bulvár Obala Bana Berislaviča omývá moře. Podél hradeb se lze dostat zhruba po dvou stech metrech chůze po dlážděném nábreží ke zmíněné pevnosti Kamerlengo. Z pravé strany se zdvihají hradby, z levé máte moře a kráčíte po staletí mořem ohlazené bílé

dláždě. Z dálky pevnost vypadá jako schovaná mezi datlovníky. Právě za touto krásou do Trogiru míří každoročně statisíce turistů. Chcete-li se ještě chvíli toulat Trogirem, není nic snazšího. Stačí z bulváru opět vstoupit za hradby, tentokrát Mořskou branou. Možná se sluší dodat ještě jednu zajímavost, o trogirských uličkách se říká, že byly ve středověku vyprojektovány podle směru větru tak, aby jimi i v parných dnech proudil osvěžující vítr od moře. Potřeba to jistě byla. V červenci a srpnu je zde průměrná čtyřicetihodinová teplota kolem 25 °C.

Chcete-li si místo procházek uličkami s desítkami cukráren a barů spíše odpočinout v parku, zamiřte buď do severní části města, nebo naopak na východ, za katedrálu sv. Vavřínce na bulvár Blaža Jurjeva Trogirana. Z jedné strany vede kolem moře, z druhé kolem parku s rododendrony a olivovníky. Bulvár pak pokračuje k další, teď už modernější pozoruhodnosti Trogiru – k Čiovskému mostu spojujícímu ostrůvek Trogir a ostrov Čiovo. Možná se stanete svědky zajímavé několikaminutové operace. V případě, že je ohlášena loď plující podél pobřeží, začnou technici zčásti dřevěný most zvedat. Velké námořní

lodě však spíše Čiovo obeplouvají po volném moři, než aby si jejich posádka volila frekvencovanou trasu Trogirským kanálem mezi dvěma ostrovy. Kanál je tak používán spíše jako přístav. Lodě „parkují“ po obou stranách jak pod hradbami v centru Trogiru, tak nproti v marinách Čiova.

Jachty v Čiovu

Ostatně procházka po přístavních molech mezi jachtami také stojí za to. Přístav u Čiova je totiž rozdělen na jednotlivé sektory. Jako by i jednotlivé jachtařské kluby mezi sebou soutěžily, který z jejich sektorů bude vystavnější. Naleznete tu restaurace, herny, ale i opravný poškozených lodí a půjčovny člunů. Jednotlivá mola jsou označena klubovými vlajkami.

Samotné Čiovo je také turisticky atraktivní oblastí. Ostrov je plný penzionů. Původně byl obydlen jaksi „nuceně“. Římané sem vozili do vyhnanství ty, kteří se provinili proti zákonům. Dobrovolně na ostrov přišli až mniši. Začali zde stavět své svatostánky a kláštery. Mezi nejstarší patří františkánský klášter sv. Antonína a dominikánský klášter sv. Kříže. ●

MARCELA ZÁHORSKÁ